

Tématem této práce je postmoderní zpracování historické látky v hispanoamerickém dramatu poslední třetiny 20. století. Pozornost je věnována základním konceptuálním i tvůrčím tendencím souvisejícím s prosazováním postmoderní poetiky na latinskoamerické divadelní scéně, s přihlédnutím k novým, inovativním způsobům ztvárnění historické tematiky.

Úvodní kapitoly poskytují obecnou teoretickou bázi zahrnující poznámky k teorii dramatu a jeho vztahu k divadlu i vymezení dramatu historického. Dále se zabývají charakteristikou postmoderního umění v latinskoamerickém regionu a uplatňování postmoderních tendencí v produkci dramatické. Důležitou součástí tohoto teoretického úvodu je také náčrt postmoderního přístupu historii a jeho reflexe v dobových historických dramatech.

Stěžejní část práce je věnována rozboru dvou postmoderních historických dramát: *Acto cultural* (Slavnostní akt) Josého Ignacia Cabrujase a *La noche de Hernán Cortés* (Poslední noc Hernána Cortése) Vicenta Leera. Pro uvedení do kontextu je představeno i dílo obou autorů a okolnosti vzniku zmíněných děl. Analýza textu, doplněná o četné ukázky, je zaměřena nejen na způsob postmoderní reflexe historie těchto dramát, ale také další aspekty relevantní pro jejich interpretaci.

José Ignacio Cabrujas si ke své postmoderní dekonstrukci historického období vybírá příběh Kryštofa Kolumba, jenž se v jeho podání stává velmi intimní, v mnoha ohledech degradovanou verzí historického příběhu. Leero nabízí individualizovaný, psychologizovaný pohled na dějiny, společně s myšlenkou nedůvěry k vlastní paměti ani k historickému záznamu.